

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

DIH-2.712.18.2019.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 66/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.) oraz w zw. z art. 24 ust. 1, 4 i 5, art. 12 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660 z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu wniosku z 10 lutego 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika reprezentującego EKO-TANK Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości Osie (...), o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 stycznia 2020 r. nr DIH-2 nr 52/2019, nakładającej na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 3.272,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt dwa złote zero groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 98 o numerze 0919/19/4860.

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy w całości.

UZASADNIENIE

Pismem z 23 sierpnia 2019 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli (nr akt BP.8361.2.64.2019) przeprowadzonej na stacji paliw w miejscowości Dolna Grupa 68a należącej do przedsiębiorcy EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości Osie (dalej zwaną także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”). W trakcie kontroli przeprowadzonej 4 lipca 2019 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, z partii liczącej 3.307,00 litrów, pobrali do badań próbki benzyny bezołowiowej 98, tj. próbkę nr 0919/19/4860 i próbkę kontrolną nr 7399/19/4860 w ilości 4,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr BP.8361.2.64.2019.

Następnie, 5 lipca 2019 r., inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali próbkę benzyny bezołowiowej 98 nr 0919/19/4860 i próbkę kontrolną nr 7399/19/4860 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania nr 209/PP/2019.

Badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 747/PP/2019 z 11 lipca 2019 r.) wykazały, że oferowana do sprzedaży w dniu kontroli benzyna bezołowiowa 98, nr próbki 0919/19/4860, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr prężność par, którego wynik badania wyniósł 62,5 kPa, przy wymaganiach jakościowych dla okresu letniego max. 60,0 kPa.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 lipca 2019 r. (nr akt BP.8361.2.70.2019), inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej 98 pobranej 4 lipca 2019 r. nr próbki 0919/19/4860 i przekazali egzemplarz protokołu z badań nr 747/PP/2019. Ponadto inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7399/19/4860, pobranej w toku kontroli z 4 lipca 2019 r. oraz o konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

W toku kontroli Strona wniosła o zbadanie próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej 98, nr 7399/19/4860, pobranej 4 lipca 2019 r.

Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 19 lipca 2019 r. przekazał próbkę kontrolną nr 7399/19/4860 do niezależnego laboratorium J.S. Hamilton Poland Sp. z o.o. w Gdyni.

Strona w piśmie z 22 lipca 2019 r. wniosła uwagi do protokołu kontroli BP.8361.2.70.2019 w których zarzuciła, że próbka będąca przedmiotem badań została pobrana niezgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z 1 września 2009 r. w sprawie pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035 z późn. zm.) zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” .

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium J.S. Hamilton Poland Sp. z o.o. w Gdyni udokumentowane sprawozdaniem z badań Nr 337230/19/GDA wykazały, że oferowana w dniu kontroli, tj. 4 lipca 2019 r. benzyna bezołowiowa 98, nr próbki kontrolnej 7399/19/4860, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr prężność par, którego wynik badania wyniósł 62,1 kPa, przy wymaganiach jakościowych dla okresu letniego max. 60,0 kPa.

Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w piśmie z 31 lipca 2019 r. ustosunkował się do zgłoszonych przez Stronę uwag do protokołu kontroli BP.8361.2.70.2019.

W świetle udzielonych wyjaśnień Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał pobrane próbki benzyny bezołowiowej 98 za wiarygodne, zaś wyniki badań za rzetelne.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, pismem z 21 sierpnia 2019 r., powiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonego badania próbki benzyny bezołowiowej 98 oraz nałożenia na Stronę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako Stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługujących jej praw, jej Pełnomocnik zapoznał się z aktami sprawy 12 września 2019 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 24 stycznia 2020 r. w sprawie DIH-2.712.18.2019.PŁ wydał decyzję DIH-2 nr 52/2019, w której nałożył na przedsiębiorcę EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości Osie, ul. Rynek 6, 86-150 Osie, obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 3.272,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt dwa złote zero groszy) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 98 o numerze 0919/19/4860. Powyższe pismo zostało wysłane do Pełnomocnika Strony za pośrednictwem platformy ePuap i zostało odebrane 28 stycznia 2020 r.

Pismem z 10 lutego 2020 r. nadanym w placówce Poczty Polskiej 11 lutego 2020 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy. Pełnomocnik Strony zarzucił naruszenie przepisów art. 24 ust. 1, 4 i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego niesłuszne zastosowanie i nałożenie na Stronę obowiązku uiszczenia kosztów za badania laboratoryjne próbki benzyny bezołowiowej 98, w sytuacji, gdy w rozpatrywanej sprawie stwierdzono naruszenie przepisów prawa poprzez niezgodne z procedurą pobranie próbek paliwa ciekłego, polegające na sprawdzeniu szczelności pojemników na próbki w czasie krótszym niż 30 sekund oraz niezapisywaniu licznika odmierzacza po napełnieniu poszczególnych pojemników. Swój wniosek uzasadnił wskazując na nieprawidłowości w zakresie pobierania próbek niezgodnie z przepisami prawa oraz na skrócony czas sprawdzenia szczelności próbek.

Pełnomocnik Strony za niegodne z przepisami prawa pobieranie prób wskazała brak zapisania wskazań licznika paliwa przed rozpoczęciem pobierania próbek oraz nieodłożenie końcówki przelewu wlewowego odmierzacza po nalaniu paliwa do każdego pojemnika. Pełnomocnik stwierdził, że dopóki przepisy prawa w zakresie pobierania nie zostały zmienione dopóty obowiązują i domniema się niewzruszalnie, że obrazują one aktualną wiedzę techniczną. Pełnomocnik Strony na poparcie argumentu przytoczył w treści pisma orzecznictwo sądów powszechnych oraz sądów administracyjnych i reasumując zarzut stwierdził, wobec faktu, że próbka do badań została pobrana w sposób wadliwy, brak jest podstaw do uznania, iż paliwo nie spełnia wymagań określonych przepisami prawa.

Zdaniem Pełnomocnika Strony nastąpiło naruszenie prawa przedsiębiorców oraz powstała wątpliwość w reprezentatywności próbek dla całej partii paliwa. W ocenie Strony nieprawidłowości zaistniałe już na etapie gromadzenia materiału dowodowego dyskwalifikują jako dowód zarówno protokół pobrania próbek paliw jak i wyniki badań pobranych nieprawidłowo próbek. Uważa, iż waga naruszenia jakich dopuścili się inspektorzy pobierając próbki w przedmiotowej sprawie ma zasadnicze znaczenie. Dochowanie określonych przepisami norm przewidzianych dla pobrania i przechowywania próbek ma na celu stworzenie gwarancji procesowych co do rzetelności i wiarygodności pobranego w ten sposób dowodu. Wyniki badań ustalone w oparciu o wadliwie pobrane próbki budzą zastrzeżenia Pełnomocnika Strony jako nieprawidłowe. Tylko zebrany w sposób prawidłowy i kompletny materiał dowodowy może być podstawą ustaleń faktycznych w każdej procedurze zgodnie z art. 80 Kpa oraz z art. 46 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców. Pomimo iż organ uznał nieprawidłowości jakich się dopuszczono podczas pobierania prób stwierdził jednak, iż nie miały one wpływu na wynik kontroli. Zdaniem Pełnomocnika Strony podważa to zaufanie, proporcjonalność, bezstronność oraz równe traktowanie wyrażone w art. 12 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Ponadto Pełnomocnik Strony wskazał, że wynik badania próbki nr 0919/19/4860 wyniósł 62,5 kPa zaś wynik badania próbki kontrolnej numer 7399/19/4860 wyniósł 62,1 kPa, przy wymaganiach jakościowych dla okresu letniego max 60,0 kPa, a więc przekroczenie było nieznaczne, a wpływ na jakość przedawanego paliwa najprawdopodobniej żadna. Pełnomocnik Strony stwierdził, że zupełnie inaczej organ podchodzi do kwestii przestrzegania norm, jeśli chodzi o przekroczenie ich przez inspektorów w zakresie sprawdzenia szczelności próbki paliwa ciekłego. Ponadto zarzucił że organ nie stosuje w niniejszym postępowaniu art. 81a §1 Kpa, zgodnie z którym, jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na Stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie Stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść Strony.

Pismem z 9 marca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i zapoznała się z aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Okoliczność niespełniania przez paliwo wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane laboratoria. Podkreślić należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do zobowiązania Strony do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł się na ustaleniach wskazanych w protokole kontroli jak również wynikach badań, przeprowadzonych przez akredytowane Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (sprawozdanie z badań nr 747/PP/2019), które wykazało, że pobrana 4 lipca 2019 r. w miejscowości Dolna Grupa 68a na stacji paliw należącej do EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością benzyna bezołowiowa 98, nr próbki 0919/19/4860, nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr prężność par, którego wynik badania wyniósł 62,5 kPa, przy wymaganiach jakościowych dla okresu letniego wynosi on max. 60,0 kPa oraz na wynikach badań próbki kontrolnej przeprowadzonej na wniosek Strony przez niezależne, akredytowane laboratorium J.S. Hamilton Poland Sp. z o. o. w Gdyni, sprawozdanie z badań nr 337230/19/GDA, które wykazało,

że pobrana 4 lipca 2019 r. w miejscowości Dolna Grupa 68a na stacji paliw należącej do EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością benzyna bezołowiowa 98, próbka kontrolna nr 7399/19/4860, nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na prężność par, którego wynik badania wyniósł 62,1 kPa, przy wymaganiach jakościowych dla okresu letniego max. 60,0 kPa.

Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie dokonał oględzin plików cyfrowych:

- Kamera IP1_NVR_Dolna Grupa_20190704142459_20190704144558_150460,
- Kamera IP6_NVR_Dolna Grupa_20190704142447_20190704144559_234148,

zawierających zapis monitoringu wizyjnego z 4 lipca 2019 r. zainstalowanego na stacji paliw w miejscowości Dolna Grupa 68a należącej do EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Odnosząc się do zarzutów postawionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzić należy, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji I instancji bardzo obszernie wyjaśnił zasady odpowiedzialności za niezachowanie wymogów jakościowych. W rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował wyjaśnienia otrzymane od Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz Laboratoriów UOKIK w Bydgoszczy i J.S. Hamilton Sp. z o.o. dotyczące niezapisywania stanu licznika odmierzacza po napełnieniu poszczególnych pojemników oraz ewentualnego wpływu zaistniałych naruszeń procedury poboru próbek na wyniki badań laboratoryjnych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przyjął wyjaśnienia dotyczące niezapisywania stanu licznika odmierzacza po napełnieniu poszczególnych pojemników za wystarczające i nie uznał, by miały wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Jednoznacznie wyśnienia ww. laboratoriów wskazują, że próbek w nieszczelnych pojemnikach nie poddaje się badaniu, a laboratoria nie stwierdziły nieszczelności pobranych prób przez inspektorów, na co wskazują protokoły przyjęcia prób do badań. W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zaistniałe w rozpatrywanej sprawie naruszenia procedur pobrania próbek paliwa ciekłego z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa (odmierzacza) nie miały wpływu na wynik badań laboratoryjnych. W ocenie organu, moment przyjęcia próbek do badania jest, wbrew twierdzeniom Pełnomocnika Strony, kluczowy. ponieważ próbka w nieszczelnym pojemniku nie jest przyjmowana do laboratorium do badań. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że jest to standardowe działanie niezależnego akredytowanego laboratorium dokonywane każdorazowo w momencie dostarczenia próbek paliw ciekłych do badań, niezależnie od przebiegu danej kontroli. Pełnomocnik Strony podaje w wątpliwość również stan próbek od okresu pobrania próbek do momentu przyjęcia próbek przez laboratorium. Należy wyjaśnić, że rozporządzenie Ministra Gospodarki z 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych

i biopaliw ciekłych (j.t. Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), w pkt 2.10. załącznika stanowi o szczegółowym sposobie postępowania przy pobieraniu próbek, postępowanie z próbkami oraz wymaganiach bezpieczeństwa wskazując normę PN-EN 14275. W punkcie 6.9 ww. normy znajduje się bezwzględny nakaz, aby pojemnik z próbką zaplombować w taki sposób, aby zarówno zamknięcia jak również oznaczenia próbki nie można było usunąć bez zniszczenia plomby. Pobrane w toku kontroli 4 lipca 2019 r. próbki umieszczono w samochodzie w lodówce do przechowywania próbek w czasie transportu do laboratorium w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych (co potwierdza nagranie stacji paliw w miejscowości Dolna Grupa 68a należącej do EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością). Samochody, w których pobrane próbki są przewożone, a także pomieszczenia w których przechowywane są pobrane próbki, zostały odpowiednio wyposażone, tak aby zachowane zostały właściwe warunki do przechowywania i transportu próbek. Próbki do badań są zabezpieczone zgodnie z postanowieniami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Natomiast nienaruszalność plomb potwierdza protokół zabezpieczenia dotyczący pobranych próbek paliw Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 lipca 2019 r., jak również protokół zwolnienia dotyczący pobrania próbek paliw z 5 lipca 2019 r. oraz protokół przyjęcia próbki do badań przez laboratorium UOKIK w Bydgoszczy nr 209/PP/2019 z 5 lipca 2019 r. Również protokół z przyjęcia próbki do badań w niezależnym laboratorium J.S. Hamilton Sp. z o.o. (nr 1/2019 z 19 lipca 2019 r.), potwierdza jednoznacznie, iż próbka kontrolna o nr 7399/19/4860 została dostarczona prawidłowo, tzn. iż szczelność przekazanego pojemnika była prawidłowa, próbka była zaplombowana prawidłowo, a plomba była nienaruszona. Powyższe potwierdza, że próbki były przechowywane w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych. W związku z powyższym organ uznaje, że próbki były zabezpieczone i przechowywane w sposób prawidłowy. Odnośnie do przywołanego przez Pełnomocnika Strony orzeczenia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 3 października 2012 r., sygn. akt VI ACA 401/12, należy zwrócić uwagę, że dotyczy on poboru paliwa przez Policję w zakresie niewłaściwego sprzętu (zanieczyszczone słoiki typu twist) oraz nieprzestrzegania procedury pobrania paliwa wpływające na jakość tego paliwa tj. nieprzepłukanie 4 litrami przystawki do poboru paliwa jak również braku oczyszczenia końcówki przewodu wlewowego bawełnianą szmatką. W przedmiotowej sprawie po zapoznaniu się z dowodem w postaci nagrania, gdzie utrwalono na stacji kontrolowanego sposób poboru próbek benzyny bezołowiowej 98 przez inspektorów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że nieprawidłowości, które wskazano w ww. wyroku z 3 października 2012 r. nie występowały. Uchybienia, które powstały podczas poboru paliwa 4 lipca 2019 r. w miejscowości Dolna Grupa 68a na stacji paliw należącej do EKO-TANK Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością tj. naruszenie procedur poboru, których niewątpliwie dopuścili się inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poprzez dokonanie sprawdzenia szczelności pojemników przez ich uniesienie w pozycji do góry dnem w czasie krótszym niż 30 sekund, jak również niezapisanie stanu licznika odmierzacza, w ocenie

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie miały wpływu na wynik badań laboratoryjnych. W związku z czym nie został naruszony art. 46 ust. 3 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), który stanowi, że dowody przeprowadzone w toku kontroli przez organ kontroli z naruszeniem przepisów ustawy lub z naruszeniem innych przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, jeżeli miały istotny wpływ na wyniki kontroli, nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karnym skarbowym dotyczącym przedsiębiorcy.

Należy podkreślić, iż badania próbek benzyny bezołowiowej 98, pobranych 4 lipca 2019 r. (zarówno próbki o nr 0919/19/4860, jak i próbki kontrolnej o nr 7399/19/4860), wykazały jednoznacznie, że paliwo nie spełniało wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr prężność par.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wywodzi odpowiedzialność na zasadzie ryzyka, z dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ale przede wszystkim z treści art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepisy te, są ze sobą ściśle powiązane. Pierwszy formułuje nakaz spełniania wymagań jakościowych na każdym etapie obrotu paliwami ciekłymi (transport, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu oraz gromadzenie), zaś drugi obliguje do podjęcia określonych działań, w sytuacji gdy wymagania jakościowe nie są spełnione. W niniejszej sprawie, Strona wprowadzała do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych. Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę oraz bez wglądu na to czy wadliwość jest znaczna czy nieznaczna. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo nie spełnia określonych wymagań. Wynik badania próbki nr 0919/19/4860 wyniósł 62,5 kPa zaś wynik badania próbki kontrolnej numer 7399/19/4860 wyniósł 62,1 kPa, przy wymaganiach jakościowych dla okresu letniego max 60,0 kPa, a więc paliwo benzyna bezołowiowa 98 nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Celem ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor

w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Odnosząc się do zarzucanego przez Pełnomocnika Strony naruszenia art. art. 81a § 1 Kpa, co do zasady rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego należy zauważyć, że organ nie ma wątpliwości co do stanu faktycznego w sprawie. Pojemniki w których znajdowały się próbki do badań były szczelne, co potwierdziły Laboratoria przyjmujący próbki do badań laboratoryjnych, a wynik badań świadczy, że wymagania jakościowe paliwa nie są spełnione. Wskazać przede wszystkim należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Stosownie do art. 107 § 3 Kpa, uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, co też organ uczynił. Organ przyznał również, że podczas poboru próbek benzyny bezołowiowej 98 powstały uchybienia jednak uznał po zapoznaniu się z opiniami akredytowanych laboratoriów przeprowadzających badania próbek, że nie mają one wpływu na wynik badań laboratoryjnych. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy, co do których organ nie ma wątpliwości. Zgodnie z art. 80 Kpa, organ ocenił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, że dana okoliczność była udowodniona.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja Prezesa UOKiK z 24 stycznia 2020 r. nr DIH-2 Nr 52/2019 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r., poz. 900, z późn. zm.), oraz art. 130 Kpa, Przedsiębiorca, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 5 § 2 pkt 4, art. 127 § 3, art. 127a, art. 129 § 2, art. 130 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn.); art. 29 ust. 1 ustawy z 16 lutego 2017 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r., poz. 369 z późn. zm.); art. 52 § 3,

art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Adwokat (..), ul. (..), adres do doręczeń ePUAP /(…)/domyslna
2. a.a.